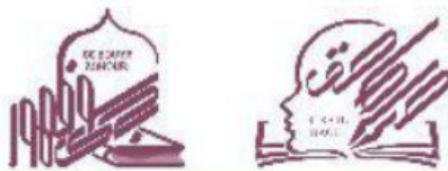

«هو الحكيم»

اللَّا كَمْ يَا كَمْ كَنْدَهُمَا **«رَثِيقَةٌ»**

سخنران:

دکتر باقرپور کاشانی

اللَّهُمَّ جَعْلْ لَوْلِيَّكَ الْفَلَاحَ

به نام خدا
علی باقرپور کاشانی هستم.

می خوام احکام پاک کننده‌ی نجاسات رو بگم.
اول انواع آب‌ها رو می‌گم:
آب جاری. آبی که جریان دارد؛ مثل آب رودخانه، چشمه و قنات.
اگر آب حداقل ۳۸۴ لیتر باشد به آن آب، آب گُر گفته می‌شود؛ مثل آب منبع یا آب حوض و استخر.
و اگر آب کمتر از ۳۸۴ لیتر باشد به آن آب، آب قلیل گفته می‌شود؛ مثل آب لیوان، آب پارچ و آب سطل.
حالا به نظر بعضی از مراجع می‌خوام بگم که اگر چیزی نجس شده چه جوری اون‌ها رو پاک کنیم با آب؟

اگر ظرف باشد: با آب قلیل سه مرتبه، و آب کریا جاری
یک مرتبه.

اگر غیر ظرف باشد با ادرار نجس بشه: با آب قلیل دو
مرتبه و با آب جاری یک مرتبه.

و اگر غیر ادرار باشه مثل خون، خون مثلاً باشه: با آب
قلیل یک مرتبه و با آب کریا جاری هم یک مرتبه.
حالا آب، پاک‌کننده هست؛ اما شرطی داره: خود
آب نباید نجس باشه و اگر مثلاً ظرفی ک می‌خوایم
بشوریمش باید کاملاً تمام نجسیات رو زیر شیر آب
بگیریم تا کاملاً تمیز بشه و یا در آب جاری یا کر
فرو بیریم در آب تا تمیز بشه؛ و زمین هم پاک‌کننده
هست.

هر بار که کف پای ما نجس بشه، با راه رفتن یعنی ادامه
دادن به راه رفتن، تا نجاسات پاک بشه می‌تونیم کف
پامون قشنگ باید پاک بشه تا این موضوع برطرف
 بشه. اما باید زمین یک شرطی داشته باشه: خود زمین
باید پاک باشه. زمین باید خشک باشه و زمین سبزهزار
یا فرش یا موکت هم نباشه و خود نجاسات از کف پا یا
کف کفش از بین رفته باشه.

و اگر ظرفی را سگ لیس زده باشد باید خاکمال کرد
و دو مرتبه آن ظرف را شست.

این بود چند تا از شیوه‌ی پاک‌کننده اشیاء نجس.